

✧ Základní verš

„*Budu očekávat Hospodina, ačkoli skryl tvář před domem Jákobovým, s nadějí budu na něho čekat.*“
(Iz 8:17)

„Při požáru budovy v New Yorku seděla na okně ve čtvrtém patře slepá holčička. Hasiči byli zoufalí. Nevěděli, jak ji přesvědčit, aby skočila do připravené záchranné plachty, kterou nemohla vidět. Mohli by ji snést po žebříku, ale mezi budovy se s hasičským autem se žebříkem nemohli dostat.

Pak přišel její otec. Vzal do ruky megafon a zavolal: ‚Neboj se, moje malá, tady je táta. Dole jsme připravili záchrannou síť. Vyskoč a neboj se, my tě chytíme.‘ A holčička poslechla. Byla tak klidná a uvolněná, že se při skoku ze čtvrtého poschodí vůbec nezranila. Svému otci totiž plně důvěřovala. Když zaslechla jeho hlas, poslechla ho, protože byla přesvědčena, že pro ni chce to nejlepší.“ (Green, Michael P. 1500 Illustrations for Biblical Preaching, s. 135)

Bůh v dějinách jasně prokázal, že chce pro své děti to nejlepší. Žel, že ony odmítaly jemný tón jeho laskavých slov, jakými k nim zpočátku promlouval, aby je zachránil. Proto musel někdy použít i buráčení a záplavu rázných slov. Jak se můžeme z jejich chyb poučit my?

V této lekci budeme blíže poznávat skutečnost, že Boží touha po záchraně nás, tvrdohlavých lidí se někdy projevuje i tím, že sáhne k poměrně „tvrdým“ opatřením, která mají mít výchovný účinek.

✧ Osnova lekce:

V případě severního Izraele Bůh musel udělat tyto kroky:

1. Bůh jasně oznamuje, že jeho slovo je platné a důvěryhodné (neděle)
2. Bůh jasně oznamuje, že na neposlušné „dětí“ dopadne trest (pondělí)
3. Bůh pomocí symbolických jmen představuje trest i naději (úterý)
4. Bůh jasně představuje řešení krize: důvěra v něj a jeho pomoc (středa)
5. Bůh jasně varuje před hledáním řešení kdekoli jinde (čtvrtek)

NE 17. ledna – Naplněné proroctví (Iz 7:14-16)

Iz 7:14-16 „¹⁴Proto vám dá znamení sám Panovník: *Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).* ¹⁵Bude jíst smetanu a med, aby dovedl zavrhnout zlé a volit dobré. ¹⁶Ještě než bude chlapec umět zavrhnout zlé a volit dobré, bude opuštěna země, z jejichž obou králů máš hrůzu.“

Iz 7:1-9 „¹Za dnů Achaza, syna Jótama, syna Uzijášova, krále judského, vytáhl Resín, král aramejský, a s ním Pekach, syn Remaljášův, král izraelský, do války proti Jeruzalému, ale nic proti němu v boji nesvedli. ²Domu Davidovu bylo oznámeno: „Aram táboří v Efrajimsku.“ I zachvělo se srdce královo i srdce jeho lidu, jako se chvějí lesní stromy ve větru. ³Hospodin řekl Izajášovi: „Vydí Achazovi naproti ty a tvůj syn Šearjašub na konec strouhy z Horního rybníka, na silnici k Poli valchářovu. ⁴Řekni mu: Zachovej klid a neboj se, neklesej na mysl kvůli těm dvěma čadícím oharkům, že hněvem plane Aramejec Resín a syn Remaljášův. ⁵Nedbej, že Aram i Efrajim a syn Remaljášův se dohodli proti tobě na zlé věci: ⁶Vytáhneme proti Judovi, vyděsíme jej a dobudeme jej pro sebe a uděláme v něm králem Tabealova syna.“ ⁷Toto praví Panovník Hospodin: „Nedoje k tomu a nestane se to. ⁸Hlavou Aramu je Damašek a hlavou Damašku Resín. Do šedesáti pěti let ztroskotá Efrajim, takže nebude lidem; ⁹hlavou Efrajimu je Samaří a hlavou Samaří syn Remaljášův. Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte!““

Iz 7:21-25 „²¹V onen den zůstane člověku jedna kravka a dvě ovce. ²²Nadojí však tolik mléka, že bude jíst smetanu, neboť smetanu a med bude jíst každý, kdo bude zanechán v zemi. ²³V onen den na místech, kde nyní vyrůstá tisíc révových keřů za tisíc šekelů stříbra, bude jen bodláčí a křoví. ²⁴Jen s šípky a lukem bude možno tudy projít, neboť bodláčím a křovím zaroste celá země. ²⁵A na žádou z horských strání, které byly obdělávány motykou, nebudeš moci vstoupit pro samé bodláčí a křoví. Budou výběhem pro býky a drahami pro ovce.“

2Kř 15:29-30 „²⁹Za dnů Pekacha, krále izraelského, vtrhl do země Tiglat-pileser, král asyrský. Zabral Ijón, Ábel-bét-maaku, Janóach, Kedeš, Chasór, Gileád a Galileu, celou zemi Neftalí, a vystěhoval je do Asýrie. ³⁰Hósea, syn Éltův, zosnoval spiknutí proti Pekachovi, synu Remaljášovu. Ubil ho k smrti a stal se místo něho králem v dvacátém roce vlády Jótama, syna Uzijášova.“

2Kř 16:7-9 „⁷Proto poslal Achaz posly k Tiglat-pileserovi, králi asyrskému, s prosbou: „Jsem tvůj otrok a tvůj syn. Vytáhni a vysvobď mě ze spárů krále aramejského a ze spárů krále izraelského, kteří proti mně povstali.“ ⁸Achaz vzal stříbro a zlato, které se nacházelo v Hospodinově domě a mezi poklady domu královského, a poslal je králi asyrskému darem. ⁹Asyrský král jej vyslyšel. I vytáhl asyrský král proti Damašku, zmocnil se ho a vystěhoval jej do Kíru. Resína dal usmrtit.“

1Pa 5:6.26 „⁶Syn Beéra, kterého dal přestěhovat asyrský král Tilgat-pilneser; byl rúbenským předákem. (...) ²⁶Bůh Izraele tedy probudil ducha asyrského krále Púla, totiž ducha asyrského krále Tilgat-pilnesera; ten je dal přestěhovat, totiž Rúbenovce, Gádovce a polovinu kmene Manasesova, a přivedl je k Chalachu, Chabóru a Háře a k řece Gózanu, kde jsou dodnes.“

PO 18. ledna – Předpověděné následky (Iz 7:17-25)

Iz 7:17-25 „¹⁷Na tebe, na tvůj lid a na dům tvého otce Hospodin v těch dnech, jakých nebylo ode dne, kdy Efrajim odpadl od Judy, přivede asyrského krále.“ ¹⁸V onen den hvizdem přivolá Hospodin mouchy z delty řeky egyptské a včely z asyrské země. ¹⁹Přiletí a všechny se snesou do roklí v úvalech, do skalních rozsedlin, na všechny houštiny a na všechny mokřiny. ²⁰V onen den Panovník břitvou, kterou si najme za Řekou, totiž asyrským králem, dočista oholí každou hlavu i chlupy na nohou a ostříhá bradu. ²¹V onen den zůstane člověku jedna kravka a dvě ovce. ²²Nadojí však tolik mléka, že bude jíst smetanu, neboť smetanu a med bude jíst každý, kdo bude zanechán v zemi. ²³V onen den na místech, kde nyní vyrůstá tisíc révových keřů za tisíc šekelů stříbra, bude jen bodláčí a křoví. ²⁴Jen s šípy a lukem bude možno tudy projít, neboť bodláčím a křovím zaroste celá země. ²⁵A na žádnou z horských stráží, které byly obdělávány motykou, nebudeš moci vstoupit pro samé bodláčí a křoví. Budou výběhem pro býky a drahami pro ovce.“

Ž 118:9 „Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v knížata.“

2Kř 16:10-18 „¹⁰Král Achaz se odebral do Damašku, aby se tam setkal s Tiglat-pileserem, králem asyrským. Když uviděl oltář, který byl v Damašku, poslal král Achaz knězi Urijášovi nákres oltáře a plán všech prací. ¹¹Kněz Urijáš postavil tedy oltář přesně tak, jak vzkázal král Achaz z Damašku. Kněz Urijáš tak učinil ještě před příchodem krále Achaza z Damašku. ¹²Když král z Damašku přišel a viděl oltář, přistoupil k oltáři a obětoval na něm. ¹³Zapálil na něm svou zápalnou obět' a obět' přídavnou, vykonal svou úlitbu a pokropil oltář krví z obětí pokojných. ¹⁴Bronzový oltář, který byl před Hospodinem, dal přemístit z místa před Hospodinovým domem, z místa mezi novým oltářem a Hospodinovým domem, a umístil jej stranou nového oltáře, k severu. ¹⁵Potom přikázal král Achaz knězi Urijášovi: „Na velkém oltáři budeš zapalovat jitřní oběti zápalné a přídavnou obět' večerní, ale i zápalnou obět' královu i jeho obět' přídavnou; dále zápalnou obět' všeho lidu země a jejich obět' přídavnou a jejich úlitby. A budeš jej kropit veškerou krví zápalné oběti a veškerou krví obětního hodu. Bronzový oltář mi bude sloužit k drobopravectví.“ ¹⁶Kněz Urijáš učinil všechno přesně podle příkazu krále Achaza. ¹⁷Potom král Achaz odsekal lišty podstavců a sňal z nich nádrže. Dal též sejmut moře z bronzových býků, kteří byli pod ním, a dal je na kamenné dláždění. ¹⁸Dal též pozměnit u Hospodinova domu krytou chodbu dne odpočinku, kterou postavili při domě, i zvláštní královský vchod kvůli králi asyrskému.“

2Pa 28:19-25 „¹⁹Hospodin totiž pokořoval Judu kvůli Achazovi, králi izraelskému, neboť si počínal v Judsku bezohledně a zpronevěřoval se Hospodinu. ²⁰I přitáhl k němu Tiglat-pileser, král asyrský, ale jeho moc neupevnil, jen ho sužoval. ²¹Ačkoliv Achaz vydrancoval Hospodinův dům i dům královský a domy velmožů a dal všechno asyrskému králi, nepomohlo mu to. ²²I v čase soužení se dále zpronevěřoval Hospodinu. Takový byl král Achaz. ²³Obětoval damašským bohům, kteří způsobili jeho porážku. Řekl: „Bohové aramejských králů, ti jim pomáhají; budu jim obětovat a pomohou i mně.“ Ale oni přivodili pád jemu i celému Izraeli. ²⁴Achaz tedy sebral nádoby Božského domu, osekal v Božím domě zlaté předměty, dveře Hospodinova domu uzavřel a udělal si v Jeruzalémě oltáře na každém nároží. ²⁵V každém judském městě udělal posvátná návrší, aby tam pálili kadidlo jiným bohům; tím urážel Hospodina, Boha svých otců.“

ÚT 19. ledna – Co se skrývá za jménem? (Iz 8:1-10)

Iz 8:1-10 „¹Hospodin mi řekl: „Vezmi si velkou tabulku a napiš na ni běžným způsobem: „Rychle za kořistí spěchá lupič.““ ²I vzal jsem si spolehlivé svědky: kněze Urijáše a Zekarjáše, syna Jeberekjášova. ³Přiblížil jsem se k prorokyni, a ona počala a porodila syna. Hospodin mi řekl: „Dej mu jméno: „Rychle za kořistí spěchá lupič.““ ⁴Neboť dříve než bude chlapec umět volat „otče“ a „matko“, bude odneseno bohatství Damašku a kořist ze Samaří před krále asyrského.““ ⁵A dál ještě mluvil Hospodin ke mně takto: ⁶„Protože tento lid zavrhl šíloašské vody poklidně tekoucí a veselí se s Resínem a synem Remaljášovým, ⁷hle, proto Panovník na ně uvede vody Řeky, dravé a mnohé, krále asyrského s celou jeho slávou. I vystoupí ze všech svých řečišť a bude se valit přes všechny své břehy. ⁸Zabočí k Judovi, zaplaví jej a bude se valit dál, bude mu sahat až k hrdlu. Jeho rozpjatá křídla vyplní prostor tvé země, ó Immanueli!““ ⁹Běsněte si, národy, zděsíte se, naslouchejte, všechny daleké země, přepásejte se, zděsíte se, přepásejte se, zděsíte se. ¹⁰Dohodněte se, dohoda bude zmařena, mluvte si, ani slovo neobstojí, neboť s námi je Bůh – Immanuel!“

ST 20. ledna – Když se bojíme Boha, nemusíme mít už z ničeho strach (Iz 8:11-15)

Iz 8:11-15 „¹¹Toto mi praví Hospodin, když mě pevně uchopil svou rukou a varoval mě, abych nechodil cestou tohoto lidu: ¹²„Neřkejte zrada všemu, čemu říká zrada tento lid, a čeho se bojí, toho vy se nebojte a nestrachujte.““ ¹³Dosvědčujte svatost Hospodina zástupů! Jeho se bojte a strachujte. ¹⁴Vám bude svatyní, ale oběma domům izraelským kamenem úrazu a skálou, o kterou budou klopýtat, bude osidlem a léčkou obyvatelům Jeruzaléma. ¹⁵Mnozí z nich klopýtnou, padnou a roztráší se, uvíznou v léčce a chytí se.“

Zj 14:6-12 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdějte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.““ ⁸Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.““ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sítou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši.““

Zj 13 „¹Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozcích a sedmi hlavách; na těch rozcích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. ²Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?““ A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. ⁶A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho přibytku, všem, kdo přebývají v nebi. ⁷A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; ⁸budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka. ⁹Kdo má uši, slyš! ¹⁰Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Teď musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru. ¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. ¹³A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. ¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmy, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. ¹⁶A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. ¹⁸To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set sedesát šest.“

Mt 22:37 „On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.““
1J 4:18 „Láska nezna strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.“
Mt 10:28 „A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může i duši i tělo zahubit v pekle.“
Jr 10:2.3 „²Toto praví Hospodin: „Neučte se cestě pronárodů a neděste se nebeských znamení, i když se jich děsí pronárody. ³To, čím se řídí národy, je pouhý přelud, dřevo poražené v lese, výrobek přitesaný řemeslnou rukou.“

ČT 21. ledna – Spoléhání na duchy zemřelých (Iz 8:16-22)

Iz 8:16-22 „¹⁶Zavaž svědectví a zapečet' zákon mezi mými učedníky.“¹⁷Budu očekávat Hospodina, ačkoli skryl tvář před domem Jákobovým, s nadějí budu na něho čekat. ¹⁸Hle, já a děti, které mi dal Hospodin, jsme v Izraeli znamením a zázraky od Hospodina zástupů, který přebývá na hoře Sijónu. ¹⁹Řeknu vám: „Dotazujte se duchů zemřelých a jasnovidců, kteří sípají a mumlají.“ Což se lid nemá dotazovat svého Boha? Na živé se má ptát mrtvých? ²⁰K zákonu a svědectví! Což oni neřikají takové slovo, že mu z něho nevzejde jitrní záře? ²¹Lid bude procházet zemí zatvrzelý a hladový. A protože bude mít hlad, rozlúti se a bude zlořečit svému králi i Bohu s tváří pozvednutou vzhůru. ²²Podívá se k zemi, a hle, jen soužení a temnota, sklíčovající ponouřost, šerý soumrak, do něhož bude zahrán.“

2Kr 16:3.4.10-15 „³Chodil po cestě králů izraelských. Dokonce dal svého syna provést ohněm podle ohavností pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal. ⁴Obětoval a pátil kadidlo na posvátných návrších a na pahorcích a pod každým zeleným stromem. (...) ¹⁰Král Achaz se odebral do Damašku, aby se tam setkal s Tiglat-pileserem, králem asyrským. Když uviděl oltář, který byl v Damašku, poslal král Achaz knězi Urijášovi nákres oltáře a plán všech prací. ¹¹Kněz Urijáš postavil tedy oltář přesně tak, jak vzkázal král Achaz z Damašku. Kněz Urijáš tak učinil ještě před příchodem krále Achaza z Damašku. ¹²Když král z Damašku přišel a viděl oltář, přistoupil k oltáři a obětoval na něm. ¹³Zapálil na něm svou zápalnou obět' a obět' přídavnou, vykonal svou úlitbu a pokropil oltář krví z obětí pokojných. ¹⁴Bronzový oltář, který byl před Hospodinem, dal přemístit z místa před Hospodinovým domem, z místa mezi novým oltářem a Hospodinovým domem, a umístil jej stranou nového oltáře, k severu. ¹⁵Potom přikázal král Achaz knězi Urijášovi: „Na velkém oltáři budeš zapalovat jitřní obět' zápalné a přídavnou obět' večerní, ale i zápalnou obět' královu i jeho obět' přídavnou; dále zápalnou obět' všeho lidu země a jejich obět' přídavnou a jejich úlitby. A budeš jej kropit veškerou krví zápalné obět' a veškerou krví obětního hodu. Bronzový oltář mi bude sloužit k droboopravectví.““

2Pa 28:2.4.22-27 „²Chodil po cestě králů izraelských. Dokonce odtil sochy baalů. ³Pálil kadidlo v Údolí syna Hinómovy a spaloval své syny ohněm podle ohavností pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal. ⁴Obětoval a pátil kadidlo na posvátných návrších a na pahorcích a pod každým zeleným stromem. (...) ²²I v čase soužení se dále zpronevěřoval Hospodinu. Takový byl král Achaz. ²³Obětoval damašským bohům, kteří způsobili jeho porážku. Řekl: „Bohové aramejských králů, ti jim pomáhají; budu jim obětovat a pomohou i mně.“ Ale oni přivodili pád jemu i celému Izraeli. ²⁴Achaz tedy sebral nádoby Božího domu, osekal v Božím domě zlaté předměty, dveře Hospodinova domu uzavřel a udělal si v Jeruzalémě oltář na každém nároží. ²⁵V každém judském městě udělal posvátná návrší, aby tam pátil kadidlo jiným bohům; tím urážel Hospodina, Boha svých otců. ²⁶O ostatních jeho příbězích, o všech jeho cestách, prvních i posledních, se dále píše v knize králů judských a izraelských. ²⁷I ulehl Achaz ke svým otcům a pohřbili ho v městě, v Jeruzalémě. Ale nevnesli ho do hrobů králů izraelských. Po něm se stal králem jeho syn Chizkijáš.“

Dt 32:17 „Obětovali bésům, a ne Bohu, božstvům, jež ani neznali, těm novým, nedávno povstalým, před nimiž se vaši otcové nechvěli hrůzou.“

1K 10:20 „Nikoli, nýbrž že to, co pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu. Nechci, abyste vešli ve společenství s démony.“

Lv 20:27 „Muž či žena, v nichž by byl duch zemřelých nebo duch věštecký, musejí zemřít. Ukamenují je. Jejich krev padni na ně.“

Dt 18:9-14 „⁹Až vstoupíš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, neuč se jednat podle ohavností oněch pronárodů. ¹⁰At' se u tebe nevyskytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, věštec obírající se věštbami, mrakopravec ani hadač ani čaroděj ¹¹ani zaklínač ani ten, kdo se doptává duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých. ¹²Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin v ohavnosti. Právě pro tyto ohavnosti Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhání ony pronárody .

¹³Budeš se dokonale držet Hospodina, svého Boha. ¹⁴Tyto pronárody, které si podrobíš, poslouchají mrakopravce a věšce, ale tobě to Hospodin, tvůj Bůh, nedovolil.“
1Pa 10:13.14 „¹³Tak zemřel Saul pro svoji zpronevěru; zpronevěřil se Hospodinu, protože nedbal na Hospodinovo slovo. Dokonce se dotazoval věštitího ducha. ¹⁴Hospodina se nedotazoval, proto jej Hospodin usmrtil a převedl království na Davida, syna Jišajova.“

PÁ 22. ledna – Podněty k zamyšlení

Přečti si 34. kapitulu „Můžeme mluvit s mrtvými?“ z knihy Velké drama věků (GC 551–562; VDV 359–365).

„V době starého Izraele někteří lidé tvrdili, podobně jako dnes spiritisté, že se stýkají s mrtvými. Avšak ‚věštecké duchy‘, jak nazývali tyto návštěvníky z jiných světů, prohlašuje Bible za ‚démony‘ (srov. Nu 25,1–3; Ž 106,28; 1K 10,20; Zj 16,14). Komunikaci s takovými duchy Hospodin označil jako ohavnost a zakázal ji pod trestem smrti (Lv 19,31; 20,27). Dnes se lidé usmívají i názvu čarodějnictví. Názor, že lidé mohou komunikovat s démony, pokládají za středověkou bajku. Spiritismus, který má statisíce, ba miliony přívrženců a pronikl i na vědecká pracoviště, do církví, do zákonodárných sborů i vládnoucích kruhů, není nic jiného než čarodějnictví ve starých dobách odsouzené a zakázané – a dnes oživené v nové podobě.“ (GC 556; VDV 362)

Otázky k rozhovoru

1. Diskutujte o pronikání spiritismu do filmů, knih, televize a moderní kultury. Zřejmě tomu úplně nezabráníme. Jak však upozornit druhé na toto nebezpečí, které mnozí považují jen za neškodnou zábavu? Proč je velmi důležité znát pravdu o stavu mrtvých, pokud se chceme uchránit před těmito podvodny?
2. Přečti si Iz 8,20. Vyprávěj tento verš vlastními slovy a napiš si ho. Ve třídě se podělte o své parafrázované znění tohoto verše. Co nám chce Bůh povědět?
3. Zamysli se nad tím, co to znamená: Pána Boha milovat a současně se ho bát. Do jaké míry pramení naše láska k němu z této bázně? Anebo je to naopak – bázeň vyvěrá z lásky?

Shrnutí

Prostřednictvím slov Izajáše, jeho činů, ba i jeho rodiny Bůh připomínal a potvrzoval poselství výstrahy a naděje: Jediná bezpečná cesta je důvěřovat, že Bůh ví, co dělá. On miluje a má moc vést, chránit a postarat se o ty, kteří mu to dovolí. Ty, kteří se obrátí k jiným silám, čeká jen úzkost a beznaděj.

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

